

K. I. leveleire

*Végül nem jegyeztem le a visszatérő álmot,
bár más volt, mint addig, valamennyit enyhült,
öregedett, romlott. Másolat volt talán, vagy valakik
visszavonták. A felébredés után még ott tébláboltam
a minden hamis ígérettől megfosztott, kráterek
szabdalta felszínén. Felidéztem az órát és napot,
szerelmi búcsúnk mozzanatait Szigligeten, amikor
a nyitott szekrényajtó előtt álltam, csomagolni
akartam, te az ágyamon ültél és figyeltél.*

*Nem ért váratlanul a búcsú. Készültem rá én is.
Négy-öt évvel azelőtt, befelé az egyetemre, egy
reggeli órán a Déli metrómegállóban össze-
találkoztam E. Z. filozófussal. Ez volt az első
figyelmeztetés. Az időn és téren kívül rekedve állt
a szerelvény utolsó kocsijának kinyílt ajtaja előtt,
és képtelen volt dönteni, hogy beszálljon-e
vagy sem. Hátára tettem a kezemet. Ráfeszítettem
az ujjaimat, mint gombnyomásra, elindult erre.*

*Egy megállónyi idő múlva a jelenet megismétlődött.
Döntésképtelenül toporgott a kocsiban a Moszkván.
Megérintettem újra – holott gyaníthattam volna,
mire készül. Megérkeztünk – mondtam. Ekkor
kilépett a térre. Este felhívott a barátnőm, B. Zs.,
aki szintén élt még (mint mindannyian mi itt
a versben), s aki halott azóta, azzal a hírrel, hogy
a filozófus a sínek közé ugrott, nem halt meg,
de félkarját levágta a begördülő szerelvény.*

*Nos hát ez a történet járt az eszemben Szigligeten,
amikor jó néhány év múlva a nyitott szekrényajtó
előtt álltam. Szerelmünk éppen véget ért. Csomagolni
kezdtam, de nem tudtam dönteni, a könyvekkel*

kezdjem, vagy a pulóvereket tegyem legalulra.
Meg az, hogy miattam lépett ki Z. a baljós térre –
hiába tudtam, hogy nem igaz. Mint újszülött,
szapora macskakölykök, hulltak a világba
könnyeim. Te az ágyamon ültél és figyeltél.

Édesem, kezdtem, hogy szóra szóra kezdtem. A kezep – a lába, mindkettő
a kezét megfogtam – a lábamra a kezemmel kezdtem (Z. a),
a kezét a kezemmel fogtam. Nagyon szeretem, hogy legelőször
szóra kezdtem. A lábamra a kezemmel, azaz a kezemmel a kezemmel
szóra kezdtem. Nagyon szeretem, hogy a kezemmel a kezemmel kezdtem.
Mindkettő jó dolgot csináltél. Szeretlek /